

Radčice

Kraj: Liberecký

Správní obvod: Železný Brod

Nadmořská výška: 545 m n. m.

Počet obyvatel: 182

Adresa URL: www.radcice.eu

Okres: Jablonec nad Nisou

GPS souřadnice: 50.672762N, 15.277641E

První pís. zmínka: 1547 (477 let)

PSČ: 468 22

Historie obce Radčice

Obec Radčice vznikla v 16. století, první zmínky o vesnici jsou z roku 1547. Nejstarší roubené chalupy byly vysazeny do tvaru podkovy, za nimi se táhly polnosti rozšiřující se směrem ke hranici katastru. Radčice a okolní vesnice patřily rodu Wartenberků až do roku 1615, kdy připadly pod panství Smiřických. V 19. století příslušela vesnice k obchodní a živnostenské komoře v Semilech a k farnímu úřadu Železný Brod.

Roku 1864 získala obec samosprávu. Tři roky poté bylo rozhodnuto, že zde bude vystavěna samostatná škola. Ta se nevyhnula zkáze při velkém požáru, který vesnici postihl v roce 1875. Lidé se nevzdali a ještě téhož roku postavili školu novou, kamennou, která dětem sloužila až do roku 1930. V roce 1933 byla postavená nová škola, kde se vyučovalo až do roku 1978, poté byla uzavřena pro nedostatek dětí. Krátce potom, co byla obci udělena samospráva, byly zakládány četné spolky. Jako první byl v obci v roce 1892 založen Sokol. O dva roky později vznikl spolek dobrovolných hasičů, který hned od svého vzniku vyvíjel vysokou aktivitu. V Radčicích byli tou dobou většinou jen drobní zemědělci, které zemědělství moc dobře neživilo, a proto se museli zabývat i jinou prací. Nejčastěji to byla práce v lomech. V 19. století se začala těžit břidlice. Vznikla řada lomů s nejkvalitnější pokrývačskou břidlicí, kterou se mimo jiné pokrývaly i památné objekty v celých Čechách. V následujícím století lomy postupně zanikaly, protože břidličnou střešní krytinu vytlačoval eternit. Udržel se pouze jeden lom. Po ostatních lomech dnes zůstala jen malá jezírka, která v létě často slouží jako přírodní koupaliště.

Roky první světové války přinesly obci veliké utrpení. Muži z obce byli odvedeni na frontu, potraviny se prodávaly na lístky. S nedostatkem potravin se rozmáhal i prodej na černém trhu.

Až rok 1918 přináší naději. Skončila válka a navíc získává naše republika samostatnost. Všichni nadšeně očekávají příští léta. V roce 1931 začíná dopravu občanů zajišťovat autobus, který projíždí vesnicí 4x denně. Ale to je asi jediné povzbuzení pro zdejší obyvatelé. Hospodářská krize postihla i naši vesnici. Za prací se docházelo velice daleko, často i do zahraničí. Po první světové válce se začalo rozvíjet sklářství a lidé tak získali další práci. Rozkvět obce a výstavba nových rodinných domků přichází v roce 1937. Stavby se staly vítaným zdrojem obživy pro řadu řemeslníků z vesnice. V této době žije ve vesnici kolem 470 obyvatel v 81 domech.

Začala se rozvíjet spolková činnost. Ve třicátých letech 20. století existoval v obci mužský a ženský pěvecký sbor. Ženy zpívaly v národních krojích. V období mezi válkami ochotníci hráli divadla. Poslední divadlo nastudovali v roce 1948.

